ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1996

Vyhlásené: 23.07.1996 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

218

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 1. júla 1996

o rozhodcovskom konaní

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

Rozhodcovské konanie podľa tohto zákona slúži na uľahčenie rozvoja a priebehu obchodných vzťahov. Toto konanie má jeho účastníkom umožniť rýchle a odborným požiadavkám zodpovedajúce vybavovanie majetkových sporov.

Rozhodcovská zmluva

§ 2

(1) Podnikatelia[1]) a iní účastníci obchodných vzťahov sa môžu dohodnúť v rozhodcovskej zmluve alebo v doložke k zmluve, ktorou si upravujú vzájomné obchodné vzťahy (ďalej len „rozhodcovská zmluva“), že o majetkových sporoch, ktoré medzi nimi vzniknú, rozhodnú jeden alebo viacerí nimi poverení rozhodcovia.

(2) Rozhodcovskú zmluvu možno uzavrieť len na rozhodovanie takých sporov, ktoré účastníci môžu skončiť súdnym zmierom.[2])

(3) V rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory o vzniku, zmene a zániku práv k nehnuteľnostiam, štatusové spory, spory, ktoré súvisia s núteným výkonom rozhodnutí, a spory, ktoré vzniknú v priebehu konkurzného alebo vyrovnacieho konania.

(4) Súčasťou rozhodcovskej zmluvy je záväzok zmluvných strán, že sa podrobia rozhodcovskému rozhodnutiu.

(5) Rozhodcovská zmluva sa uzaviera v písomnej forme. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomne vymenených listoch, dohodnutá telegraficky, telefaxom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

§ 3

(1) Rozhodcovská zmluva sa môže týkať

a) jednotlivého už vzniknutého sporu,

b) sporov z vymedzeného okruhu právnych vzťahov,

c) sporov, ktoré vzniknú z určitého právneho vzťahu.

(2) Ak je spor už predmetom konania na súde,[3]) môžu sa jeho účastníci dohodnúť, že sa skončí v rozhodcovskom konaní. Takáto dohoda účastníkov sporu má účinky späťvzatia návrhu podľa osobitného zákona.[4])

§ 4

Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov účastníkov obchodných vzťahov.

DRUHÁ ČASŤ
ROZHODCOVSKÉ ORGÁNY

Rozhodcovia

§ 5

(1) Ak osobitný predpis[5]) alebo tento zákon neustanovuje inak, rozhodcom v spore môže byť občan Slovenskej republiky, ktorý je plnoletý, má spôsobilosť na právne úkony a požíva dobrú povesť.

(2) Nikto nie je povinný funkciu rozhodcu prijať. Kto funkciu rozhodcu prijme, je povinný túto funkciu vykonávať nestranne a spravodlivo v súlade s týmto zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na rozhodovanie súdov.

(3) Rozhodca, ktorého si účastníci sporu vybrali, musí prijatie funkcie rozhodcu potvrdiť.

(4) Kto prijal funkciu rozhodcu, môže sa tejto funkcie vzdať len so súhlasom účastníkov sporu; bez ich súhlasu môže sa tejto funkcie vzdať len zo závažných dôvodov.[5])

§ 6

(1) Ak sa účastníci sporu dohodnú, že v ich spore majú rozhodnúť viacerí rozhodcovia, v rozhodcovskej zmluve uvedú ich mená alebo spôsob, ako ich dodatočne vyberú.

(2) Ak v spore majú rozhodnúť viacerí rozhodcovia, ich počet musí byť nepárny. Predsedajúceho rozhodcu určia účastníci sporu, a ak tak neurobia, zvolia si ho vybraní rozhodcovia sami.

(3) Ak by rozhodcovské konanie bolo marené tým, že rozhodcovská zmluva neobsahuje dohodu o osobe (osobách) rozhodcu a účastníci sporu sa o tom ani dodatočne nedohodnú, alebo ak sa rozhodca funkcie vzdal a účastníci sporu sa nedohodli o jeho náhradníkovi, každý účastník sporu je oprávnený požiadať všeobecný súd o rozhodnutie sporu. Ustanovenie § 3 ods. 2 platí primerane aj v tomto prípade.

§ 7

Rozhodca je povinný, a to aj po skončení svojej funkcie, zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom rozhodcovskej funkcie. Tejto

povinnosti ho môže zbaviť len účastník sporu, v ktorého záujme je viazaný povinnosťou mlčanlivosti.

§ 8
Stále rozhodcovské súdy

(1) Právnické osoby môžu na základe zákona[6]) zriadiť a na svoje náklady udržiavať stále rozhodcovské súdy (ďalej len „rozhodcovské súdy“).

(2) Zriaďovateľ rozhodcovského súdu je povinný vydať organizačný poriadok alebo štatút a rokovací poriadok ním zriadeného rozhodcovského súdu.

(3) V organizačnom poriadku alebo v štatúte rozhodcovského súdu sa okrem jeho organizačnej štruktúry upraví najmä vecná príslušnosť rozhodcovského súdu, podmienky, ktoré majú spĺňať uchádzači o zápis do zoznamu rozhodcov, spôsob výpočtu nákladov rozhodcovského konania a výšky odmien rozhodcov. Účastníci sporu sa však môžu dohodnúť s rozhodcom na jeho odmene odlišne od úpravy vydanej zriaďovateľom rozhodcovského súdu.

(4) V rokovacom poriadku sa upraví postup konania pred rozhodcovským súdom, pravidlá zmierovacieho konania a iné otázky súvisiace s ochranou záujmov účastníkov konania. Ustanovenia rokovacieho poriadku nesmú však odporovať ustanoveniam tretej časti tohto zákona. Ak dôjde k pochybnostiam o súlade rokovacieho poriadku so zákonom, rozhodne o nich na návrh zainteresovanej osoby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého stanovisko je pre zriaďovateľa rozhodcovského súdu záväzné.

(5) Rozhodcovský súd vedie zoznam rozhodcov pôsobiacich na tomto súde, do ktorého môže každý záujemca nahliadnuť. Účastníci sporu si však môžu zvoliť za rozhodcu aj osobu nezapísanú do zoznamu rozhodcov. So zvoleným rozhodcom si dohodnú jeho odmenu.

(6) Zriaďovateľ je povinný uverejniť zriadenie rozhodcovského súdu, jeho pobočiek, predpisov vydaných podľa odseku 2 a zoznam rozhodcov, ktorí na ňom pôsobia, v Obchodnom vestníku.[7])

TRETIA ČASŤ
KONANIE PRED ROZHODCAMI

Žaloba

§ 9

(1) Rozhodcovské konanie sa začína dňom doručenia žaloby rozhodcovskému súdu alebo vybranému rozhodcovi. Podanie žaloby rozhodcovskému súdu alebo rozhodcovi má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na všeobecný súd.

(2) Ak sa v spore nemá konať na rozhodcovskom súde, žaloba sa podá vybranému rozhodcovi. Ak v spore majú konať viacerí rozhodcovia, podá sa predsedajúcemu rozhodcovi (§ 6 ods. 2), a ak predsedajúci rozhodca nebol ešte zvolený, ktorémukoľvek vybranému rozhodcovi, ktorý funkciu prijal.

(3) Rozhodcovský súd, prípadne rozhodca uvedený v odseku 2 je povinný na žalobe vyznačiť deň, keď mu bola žaloba doručená.

§ 10

Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na všeobecnom súde alebo pred iným rozhodcovským orgánom.

§ 11

(1) Rozhodcovia sú oprávnení rozhodovať o svojej právomoci. Ak dôjdu k záveru, že ich právomoc na rozhodnutie vo veci samej nie je daná, rozhodnú o tom uznesením.

(2) Účastník sporu môže namietať nedostatok právomoci rozhodcov pre neexistenciu, neplatnosť alebo pre zánik rozhodcovskej zmluvy alebo preto, že vo veci nemožno v rozhodcovskom konaní rozhodovať (§ 2 ods. 2), a to najneskoršie do skončenia ústneho rokovania.

§ 12

(1) Žaloba má obsahovať označenie účastníkov sporu (presný názov a sídlo, resp. meno a trvalý pobyt), prípadne aj ich zástupcov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov a prípadne aj právnych predpisov, na ktoré sa žalobca odvoláva, a musí byť z nej zrejmé, čoho sa žalobca domáha.

(2) K žalobe treba pripojiť odpis rozhodcovskej zmluvy, vyjadrenia rozhodcov podľa § 5 ods. 3 a listinné dôkazy, o ktoré žalobca svoj nárok opiera.

(3) Rozhodcovský súd alebo rozhodca uvedený v § 9 ods. 2 je oprávnený požadovať od žalobcu preddavok na úhradu predpokladaných nákladov konania a určiť na jeho zaplatenie primeranú lehotu. Ak žalobca preddavok neuhradí, rozhodcovský orgán konanie zastaví, o čom upovedomí účastníkov sporu.

§ 13
Vzájomná žaloba

(1) Žalovaný môže uplatniť svoje práva proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

(2) O náležitostiach vzájomnej žaloby a jej prílohách a o preddavku na úhradu predpokladaných nákladov konania o vzájomnej žalobe platia primerane ustanovenia o žalobe uvedené v § 12.

§ 14
Doručovanie

(1) Žalobca je povinný doručiť rovnopis žaloby a jej príloh žalovanému. Žalovaný je povinný doručiť žalobcovi rovnopis prípadnej vzájomnej žaloby a jej príloh.

(2) Doklad o doručení žaloby alebo vzájomnej žaloby treba predložiť rozhodcovskému orgánu.

§ 15
Vyjadrenie

(1) Žalovaný je povinný vyjadriť sa k žalobe a žalobca k vzájomnej žalobe do desiatich dní od jej doručenia. Rozhodcovský orgán môže na žiadosť účastníka sporu túto lehotu primerane predĺžiť, najviac však o ďalších desať dní.

(2) Z obsahu vyjadrenia musia byť zrejmé stanoviská k podstatným skutkovým a právnym okolnostiam veci.

§ 16
Príprava konania

(1) Rozhodcovský orgán v súčinnosti s účastníkmi sporu pripraví konanie tak, aby sa čo najskôr zistil skutkový stav a sporná vec mohla byť spravodlivo rozhodnutá.

(2) V rámci prípravy konania rozhodcovský orgán najmä

a) preskúma, či sú splnené podmienky rozhodcovského konania, a urobí opatrenia na odstránenie prípadných nedostatkov,

b) zistí stanoviská účastníkov k skutkovo a právne rozhodujúcim okolnostiam sporu,

c) pokúsi sa o vybavenie veci zmierom,

d) vykoná potrebné opatrenia na skončenie sporu.

§ 17
Predbežné opatrenie

Rozhodcovský orgán po začatí rozhodcovského konania (§ 9 ods. 1) môže na návrh účastníka sporu nariadiť predbežné opatrenie.

§ 18
Miesto a čas rokovania

(1) Prerokovanie spornej veci sa uskutoční v mieste a čase dohodnutých účastníkmi sporu s rozhodcovským orgánom. Ak nedošlo k takejto dohode, uskutoční sa v mieste a čase, ktoré určil rozhodcovský orgán so zreteľom na povahu sporu a záujmy jeho účastníkov.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj na vykonanie jednotlivých procesných úkonov.

§ 19
Konanie

(1) Rozhodcovský orgán organizuje a vedie konanie v súlade s pravidlami dohodnutými s účastníkmi, inak podľa svojej úvahy, a to tak, aby sa skutkový stav zistil úplne, rýchlo a hospodárne.

(2) Rozhodcovský orgán v každom štádiu konania dbá na zachovanie rovnosti účastníkov a usiluje sa o vybavenie veci zmierom.

(3) Účastníci sú povinní s rozhodcovským orgánom pri riešení veci aktívne spolupracovať. Rozhodcovský orgán postupuje v styku s nimi rýchlo, neformálne a vec rieši bez účasti verejnosti. Ak účastníci nemohli včas a správne vykonať potrebný úkon, rozhodcovský orgán im ho umožní vykonať dodatočne. Nedostatok zákonných či dohodnutých podmienok rozhodcovského konania môžu však účastníci namietať len do skončenia prerokovania veci (§ 21 ods. 1).

§ 20
Dokazovanie

(1) Rozhodcovský orgán uváži výber a spôsob vykonania dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu veci. Vykonať možno len dôkazy navrhované účastníkmi.

(2) Vypočuť svedkov a znalcov môže rozhodcovský orgán len vtedy, ak sa mu dobrovoľne podrobia. Ak sú svedkovia alebo znalci povinní zachovať štátne, obchodné a služobné tajomstvo

alebo štátom uloženú povinnosť mlčanlivosti, možno ich vypočúvať o predmete tajomstva či mlčanlivosti, len ak boli tejto povinnosti zbavení. Ak rozhodcovský orgán nemôže zabezpečiť vypočutie sám, požiada o to všeobecný súd.[8])

(3) Rozhodcovský orgán uloží účastníkovi sporu, ktorý dôkaz navrhol alebo v ktorého záujme sa má vykonať, aby na dožiadanom súde zložil preddavok na úhradu trov dožiadania. Ak vykonanie úkonu neodporuje zákonu a preddavok na úhradu trov bol na súde zložený, súd je povinný dožiadaniu vyhovieť. Pri vybavovaní dožiadania je súd oprávnený vykonať opatrenia potrebné na jeho splnenie. Trovy dožiadania vo výške určenej dožiadaným súdom sú súčasťou trov rozhodcovského konania.

(4) Výsledky dokazovania hodnotí rozhodca (rozhodcovia) nestranne podľa svojej úvahy; pritom prihliada na všetko, čo v konaní vyšlo najavo.

Rozhodnutie

§ 21

(1) Rozhodcovský orgán vydá o veci samej nález. Nález musí byť vyhotovený písomne a musí byť preskúmateľný. Rozhodnúť sa musí o každej spornej otázke uvedenej v žalobe, prípadne vo vzájomnej žalobe; nesmú sa však prekročiť ich medze. Nemožno prisúdiť, čo je právne nedovolené, čo je nemožné alebo čo odporuje dobrým mravom. Výrok rozhodnutia musí byť určitý a vykonateľný.

(2) Výroková časť nálezu musí obsahovať aj údaj o výške nákladov rozhodcovského konania a o tom, ktorý účastník je povinný ich uhradiť, prípadne v akom pomere sa náklady medzi účastníkov rozdeľujú.

(3) Ak sa na konaní zúčastnilo viac rozhodcov, musia byť pri vynesení rozhodnutia prítomní všetci. O hlasovaní o výroku musí byť spísaná zápisnica, ktorú podpíše predsedajúci rozhodca a ostatní rozhodcovia. Rozhodca, ktorý bol pri hlasovaní ostatnými rozhodcami prehlasovaný, je oprávnený pripojiť k zápisnici o hlasovaní svoje odchylné stanovisko a toto odôvodniť.

(4) Rozhodcovské konanie možno skončiť zmierom. Ak o to účastníci požiadajú, bude mať zmier formu nálezu. Zmier uzavretý pred rozhodcovským orgánom, ním prijatý a účastníkmi podpísaný má účinky právoplatného súdneho rozhodnutia.

(5) O iných otázkach než o veci samej rozhodne rozhodcovský orgán uznesením; o obsahu uznesenia platia primerane ustanovenia predchádzajúcich odsekov.

§ 22

(1) V písomnom vyhotovení nálezu sa uvedie označenie rozhodcovského orgánu, mená a priezviská rozhodcov, označenie účastníkov sporu a ich zástupcov, dátum a miesto jeho vydania. Nález musí byť odôvodnený a podpísaný rozhodcom (predsedajúcim rozhodcom).

(2) Ak sa účastníci dohodli na tom, že netrvajú na podrobnom odôvodnení nálezu, možno odôvodnenie obmedziť na základnú skutkovú a právnu charakteristiku výsledkov konania a na označenie dôkazov, z ktorých výrok vychádza.

(3) Nález sa doručuje účastníkom alebo ich zástupcom do vlastných rúk s poučením o možnosti podať žalobu na zrušenie rozhodnutia podľa § 25.

§ 23

Chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejmé nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia opraví rozhodcovský orgán buď z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť účastníka. Opravené rozhodnutie sa doručí všetkým účastníkom sporu.

§ 24
Úschova spisov

(1) Rozhodcovský súd je povinný počas 20 rokov od rozhodnutia sporu uschovať rozhodcovský nález a všetky listiny uplatnené v rozhodcovskom konaní. V prípade zániku rozhodcovského súdu uschováva jeho dokumentáciu príslušný všeobecný súd.

(2) Ak sa nekonalo pred rozhodcovským súdom, rozhodca (predsedajúci rozhodca), ktorý v spore konal, je povinný do 30 dní od rozhodnutia sporu odovzdať rozhodcovský nález a všetky listiny s ním spojené na uschovanie príslušnému všeobecnému súdu.

Zrušenie rozhodcovského rozhodnutia súdom

§ 25

(1) Každý účastník rozhodcovského konania sa môže do 15 dní od doručenia nálezu domáhať žalobou na všeobecnom súde jeho zrušenia, ak

a) nález bol vydaný vo veci, ktorá je vylúčená z rozhodcovského konania (§ 2 ods. 2 a 3),

b) nález bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým bolo právoplatne rozhodnuté súdom alebo v inom rozhodcovskom konaní,

c) niektorý účastník sporu popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o otázke, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník sporu túto okolnosť v konaní namietal,

e) sa rozhodlo o otázke, ktorá nebola predmetom rozhodcovského konania,

f) účastník sporu, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo ak v mene účastníka sporu vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli dostatočne schválené,

g) sa na vynesení rozhodnutia nezúčastnili všetci zvolení rozhodcovia alebo sa na ňom zúčastnil rozhodca, ktorý by ako sudca v konaní pred súdom mohol byť vylúčený pre pochybnosti o jeho nezaujatosti,

h) sa účastníkovi sporu neposkytla možnosť preukázať svoje tvrdenia v otázkach, ktoré mohli ovplyvniť nález v niektorom výroku,

ch) v rozhodcovskom náleze došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného hmotnoprávneho predpisu,

i) rozhodcovský nález bol ovplyvnený trestným činom, za ktorý bol páchateľ právoplatne odsúdený v trestnom konaní.

Podaním žaloby sa odkladá vykonateľnosť napadnutého nálezu.

(2) Žalobu o zrušenie rozhodcovského nálezu môže podať na príslušnom všeobecnom súde aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa bez vlastnej viny nezúčastnila na rozhodcovskom konaní, ak jej práva alebo zákonom chránené záujmy sú rozhodcovským nálezom dotknuté.

§ 26

Všeobecný súd prejedná žalobu na zrušenie rozhodcovského nálezu v rozsahu podanej žaloby, prípadne vzájomnej žaloby. Prekročiť tento rozsah možno iba v prípadoch, keď ide o rozhodovanie o otázkach neoddeliteľných od rozhodnutia o žalobe alebo o prípadnej vzájomnej žalobe. Na návrh žalobcu môže súd odložiť vykonateľnosť rozhodcovského nálezu.

§ 27

(1) Všeobecný súd žalobu o zrušenie rozhodcovského nálezu podanú z dôvodov uvedených v § 25 ods. 1 písm. c) a d) zamietne, ak účastník, ktorý sa zrušenia rozhodnutia domáha, tento dôvod v rozhodcovskom konaní najneskoršie do skončenia prerokovania veci neuplatnil, hoci tak mohol urobiť.

(2) Žalobu podanú podľa § 25 ods. 2 súd zamietne, ak fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sa domáha zrušenia rozhodcovského nálezu, neuplatnila svoje nároky v rozhodcovskom konaní, hoci o jeho začatí vedela a v konaní ich mohla uplatniť.

§ 28

(1) Ak všeobecný súd žalobu o zrušenie rozhodcovského nálezu nezamietne podľa § 27 ods. 1 alebo ods. 2, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe a prípadne aj v rozsahu uplatnenom vo vzájomnej žalobe.

(2) Ak všeobecný súd žalobe o zrušenie rozhodcovského nálezu vyhovie, rozhodcovský nález v napadnutej časti, ako aj v častiach s ňou neoddeliteľne súvisiacich zruší a pokračuje v konaní o veci a túto rozhodne.

(3) Ak všeobecný súd v konaní o podanej žalobe zistí, že nález má vady uvedené v § 25 ods. 1 písm. a) a b), nález zruší aj vtedy, keď účastníci tieto dôvody neuplatnili.

§ 29

Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia a na podávanie opravných prostriedkov proti rozhodnutiam uvedených v § 27 a 28 a na konanie o nich sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

ŠTVRTÁ ČASŤ
VÝKON ROZHODCOVSKÉHO ROZHODNUTIA

§ 30

Nález, proti ktorému nebola podaná žaloba podľa § 25, nadobúda 15. dňom od doručenia povinnému účinky vykonateľného súdneho rozhodnutia a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný.[9])

§ 31

(1) Súd príslušný na výkon rozhodnutia[10]) na návrh účastníka, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského nálezu, exekučné konanie zastaví z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,[11]) ako aj vtedy,

a) ak rozhodcovský nález má vadu uvedenú v § 25 ods. 1 písm. a) a b),

b) ak nález zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

(2) Exekučný súd vykonateľnosť rozhodcovského nálezu zruší a exekučné konanie zastaví aj bez návrhu účastníka, ak zistí v rozhodcovskom konaní vady uvedené v odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

(3) Proti rozhodnutiu exekučného súdu podľa odseku 1 alebo odseku 2 je prípustný opravný prostriedok.

PIATA ČASŤ
OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE SPORY, KTORÉ VZNIKLI V MEDZINÁRODNOM OBCHODE

§ 32

Ustanovenia tejto časti sa použijú v prípadoch, keď rozhodcovský orgán rozhoduje spor o majetkových nárokoch z medzinárodného obchodného styku.

§ 33

Ak sa účastníci medzinárodného obchodného styku nedohodli v rozhodcovskej zmluve inak, platia na rozhodcovské konanie v spore medzi nimi ustanovenia tohto zákona.

§ 34

(1) Prípustnosť rozhodcovskej zmluvy sa posudzuje podľa tohto zákona.

(2) Ostatné náležitosti rozhodcovskej zmluvy sa posudzujú podľa tohto zákona, ak si účastníci nezvolili právny poriadok, podľa ktorého sa má rozhodcovská zmluva posudzovať. Voľba právneho poriadku nesmie odporovať požiadavke rozumného usporiadania.

(3) Pre formu rozhodcovskej zmluvy platí právo platné pre ostatné náležitosti rozhodcovskej zmluvy; postačí však, ak bol dodržaný právny poriadok platný v mieste, kde došlo k prejavu vôle.

(4) Na ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, ktorými sa narúšajú zásady rovnosti účastníkov v rozhodcovskom konaní alebo voľného hodnotenia vykonaných dôkazov rozhodcom alebo ktoré odporujú platnému právnemu poriadku Slovenskej republiky v otázke spôsobilosti tuzemských účastníkov na práva a povinnosti alebo na právne úkony, rozhodcovský orgán neprihliadne.

§ 35

Ak v rozhodcovskej zmluve nie je uvedené inak, zmluva sa vzťahuje tak na práva priamo vznikajúce z právnych vzťahov, ako aj na otázku platnosti týchto právnych vzťahov a tiež na práva súvisiace s týmito právnymi vzťahmi.

§ 36

Na rozhodcovskom konaní podľa tejto časti sa môžu ako rozhodcovia zúčastňovať aj cudzí štátni príslušníci, ktorí spĺňajú podmienky podľa § 5 ods. 1, ak si ich zmluvné strany zvolili za rozhodcov.

§ 37

(1) Uznanie rozhodnutia cudzozemského rozhodcovského orgánu sa nevyslovuje osobitným rozhodnutím. Cudzozemské rozhodcovské rozhodnutie je uznané tým, že súd, ktorý je príslušný konať ako exekučný súd, naň prihliadne, ako keby išlo o tuzemské rozhodcovské rozhodnutie.

(2) Rozhodcovské rozhodnutia cudzozemského rozhodcovského orgánu sa v Slovenskej republike vykonajú ako nálezy tuzemských rozhodcovských orgánov.

(3) Rozhodnutie, ktorým sa odopiera výkon rozhodnutia cudzozemského rozhodcovského orgánu, je súd príslušný konať ako exekučný súd povinný vždy odôvodniť.

§ 38

(1) Uznanie a výkon rozhodnutia cudzozemského rozhodcovského orgánu súd príslušný konať ako exekučný súd odoprie, ak

a) rozhodcovský nález nie je podľa práva štátu, v ktorom bol vydaný, právoplatný alebo vykonateľný,

b) rozhodcovský nález má vady uvedené v § 25 ods. 1 písm. a) a b) alebo v § 31,

c) sú tu iné dôvody, pre ktoré rozhodcovské rozhodnutie odporuje verejnému poriadku,

d) nie je zaručená vzájomnosť; vzájomnosť sa nevyžaduje, ak slovenská fyzická osoba alebo slovenská právnická osoba dohodla príslušnosť cudzozemského súdu v rozhodcovskej zmluve.

(2) Proti rozhodnutiu všeobecného súdu, ktorým sa odopiera uznanie a výkon rozhodnutia cudzozemského rozhodcovského orgánu, je prípustný opravný prostriedok.

ŠIESTA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 39

Ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú aj na rozhodcovské súdy zriadené pred jeho účinnosťou. Zriaďovateľ týchto súdov upraví do šiestich mesiacov od účinnosti tohto zákona ich organizačný poriadok (štatút) a rokovací poriadok v súlade s týmto zákonom.

§ 40

(1) Na vecnú a miestnu príslušnosť všeobecných súdov a na konanie pred nimi sa vzťahujú ustanovenia osobitného zákona.[12])

(2) Všeobecný súd rozhoduje uznesením, ak osobitný zákon neustanovuje, že rozhoduje rozsudkom.

§ 41

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak.

§ 42

(1) Spory o neplatnosť rozhodcovských zmlúv a o zrušenie rozhodcovských nálezov, o ktorých sa začalo konať na všeobecnom súde a ktoré sa do nadobudnutia účinnosti tohto zákona právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

(2) Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na prípady, keď sa rozhodcovská zmluva uzavrela pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a rozhodcovské konanie v sporoch, na ktoré sa vzťahuje, nebolo do nadobudnutia účinnosti tohto zákona právoplatne skončené.

(3) Na náležitosti rozhodcovskej zmluvy a výber rozhodcov v sporoch začatých pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa vzťahujú doterajšie predpisy.

§ 43

Zrušuje sa zákon č. 98/1963 Zb. o rozhodcovskom konaní v medzinárodnom obchodnom styku a o výkone rozhodcovských rozhodnutí v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1994 Z. z.

§ 44

Tento zákon nadobúda účinnosť 15. dňom po jeho vyhlásení.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) § 2 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka.

2) § 99 Občianskeho súdneho poriadku.

3) § 9 Občianskeho súdneho poriadku.

4) § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

5) Napríklad ústavný zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 119/1995 Z. z. o zamedzení rozporu záujmov pri výkone funkcií ústavných činiteľov a vyšších štátnych funkcionárov, zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov, § 14 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

6) Napríklad § 16 zákona Slovenskej národnej rady č. 9/1992 Zb. o obchodných a priemyselných komorách, § 28 zákona č. 229/1992 Zb. o komoditných burzách, § 30 zákona č. 214/1992 Zb. o burze cenných papierov, § 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 30/1992 Zb. o Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej komore.

7) Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 100/1993 Z. z. o Obchodnom vestníku.

8) § 39 a 40 Občianskeho súdneho poriadku.

9) § 274 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku.§ 41 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

10) § 252 Občianskeho súdneho poriadku.§ 45 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z.

11) § 268 Občianskeho súdneho poriadku.§ 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z.

12) Občiansky súdny poriadok.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.